

Gặp Lại Đã Ở Giác Chiêm Bao

Contents

Gặp Lại Đã Ở Giác Chiêm Bao	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	2
4. Chương 4	3
5. Chương 5	3
6. Chương 6	4
7. Chương 7	4
8. Chương 8	4
9. Chương 9	5
10. Chương 10	6

Gặp Lại Đã Ở Giác Chiêm Bao

Giới thiệu

Biên tập: Candy Tường tranh bóng ẩm rèm che cuộn, nước nhỏ tí tách. Mưa ngừng rét động, một đêm tây song mộng đã

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gap-lai-da-o-giac-chiem-bao>

1. Chương 1

“Dù mỉm cười xinh đẹp nhưng vẫn thanh lãnh như vậy, quả nhiên rất hợp với tên nàng.”

Hắn nói xong liền ngã xuống, chết dưới chân ta.

Tên ta là Yên Linh.

Ta không phải sát thủ, trên đời này, ta chỉ giết người vì Lạc Vân.

Ta thích mùa đông vì bông tuyết rất đẹp. Ta thích được đón lấy những bông tuyết rơi xuống, nhìn chúng tan đi trong lòng bàn tay, ta thích phồn hoa trong nháy mắt, thích vĩnh hằng chẳng dài lâu.

Ta tin không có gì không thể thay đổi, trừ trái tim.

Cho nên, bất kể đêm nay bên cạnh Lạc Vân có nữ nhân nào, ta vẫn biết, chàng chỉ yêu một người.

Cho nên, bất kể chàng có quên được nữ nhân đó hay không, ta vẫn yêu chàng, chỉ yêu chàng. Vì chàng, ta có thể chết, thậm chí chịu đựng đau đớn tận đáy lòng mà tồn tại.

Chỉ cần có chàng ở bên, ta không cần biết trái tim của chàng có phải đã chết từ lâu hay không.

2. Chương 2

Khi ta đi vào Tây Song Mộng, Lạc Vân đang uống rượu.

“Hắn chết rồi sao?” Chàng hỏi.

“Đã chết.” Ta đáp.

“Biết vì sao ta muốn người giết hắn không?” Lạc Vân cười tàn khốc.

“Huynh không thích hắn.” Ta thản nhiên.

“Không, không, không.” Chàng mượn men say, ra vẻ cao thâm phe phẩy tay, đưa ta chén rượu mà một nữ nhân bên cạnh trao cho chàng.

Ta nhận rượu rồi uống, sau đó nhìn chàng.

Chàng tiếp tục nói, “Bởi vì hắn yêu người, ta không cho phép hắn yêu người, cho nên hắn phải chết.”

“À.” Ta cầm một chén khác trên bàn lên, lại uống một hơi cạn sạch.

“Ha ha...” Lạc Vân cười lớn, ôm hai nữ nhân khác bên người lên nói với ta, “Đêm nay ta không quay lại, người đừng uống quá nhiều, về sớm đi thôi, ha ha ha...”

Sau đó, chàng không chờ ta trả lời đã ôm các nàng rời khỏi. Đột nhiên ta gọi các nàng lại, hỏi ba nữ nhân đó: “Các người tên là gì?”

Họa Đường, Đổng Noãn, Liêm Long Quyển.

3. Chương 3

Ta không thích ánh trăng, nó luôn tự cho mình là thanh tịnh lạnh giá, nhưng kỳ thật lại mang nét dịu dàng vĩnh viễn không đổi.

Thế nên ta căm ghét tình cảm, căm ghét tất cả những thứ gì có tình cảm, bởi vì ta vĩnh viễn không thoát được tình cảm chôn chặt dưới đáy lòng.

Năm đó, sắc trăng cũng như đêm nay, Ngọc Nga nắm tay ta vội vã trong màn đêm, khi nhìn thấy máu tươi thấm đẫm lưng nàng, thậm chí ta cũng cảm thấy đau đớn.

Đến bây giờ vẫn còn cảm nhận được sự đau đớn ấy.

“Tỷ tỷ, tỷ có hài lòng dưới giấc ngàn thu không?”

Đôi tay đó, đôi tay của Lạc Vân siết chặt lấy Ngọc Nga, sắc mặt chàng xanh xao đến đáng sợ. Đêm khuya, tất cả đều tiêu tan trong bóng đêm, đến khi hai mắt mở ra, chỉ thấy màu đỏ tràn ngập khung cảnh.

Nhuộm đêm tối thành sắc đỏ, quả thực đẹp đến diêm lệ dị thường. Thế mà Ngọc Nga vẫn nằm trong lòng Lạc Vân, giấc ngủ bình thản biết bao.

“Tỷ tỷ, tuyệt đẹp quá, tuyệt màu đỏ, vì sao tỷ không mở mắt ra nhìn một lần?”

4. Chương 4

Hàm Tình xuất hiện, ta không lường trước được.

Thành trì vững chắc nhiều năm trong lòng Lạc Vân chỉ trong nháy mắt đã hoàn toàn sụp đổ.

Khi nét cười hiện ra, ta nghe thấy tiếng hoa nở. Hàm Tình đứng dưới hoa, yên lặng không nói.

“Tỷ tỷ...” Mặc dù ta dừng chân không bước lên, nhưng vẫn không khỏi thì thầm. Mà Lạc Vân đã ngây ngẩn từ lâu.

Lúc này, cặp mắt của Hàm Tình thản nhiên lướt qua ta và Lạc Vân rồi quay người bước vào vòng tay của một nam nhân.

Không, nàng ấy không phải tỷ tỷ, tỷ tỷ sẽ không vờ như không biết Lạc Vân.

Nhưng ngày đó tịch dương rơi xuống quá nhanh, ta thậm chí không thể thấy rõ sắc áo của nàng, vậy mà nó cũng như trải qua trăm năm.

Lạc Vân lại đi Tây Song Mộng.

Họa Đường, Đổng Noãn và Liêm Long Quyển không ở bên, chỉ có ta cùng chàng uống rượu.

5. Chương 5

Hãy quên đi.” Ta đã khôi phục bình tĩnh, nhìn Lạc Vân say sưa như chết, rốt cuộc không nhìn được mở miệng.

“Ta nhìn thấy Ngọc Nga, nàng không chết... không chết.” Lạc Vân không để ý đến lời ta nói, mãi nỉ non những lời này.

“Tỷ tỷ đã chết lâu rồi, huynh và ta đều thấy, mũi tên xuyên từ sau vào tim nàng.”

“Không được nói! Không được nói!” Lạc Vân ngẹn ngào, chưa bao giờ ta thấy chàng như vậy, ngay cả khi tỷ tỷ mất chàng cũng không như vậy.

Nhưng ta tiếp tục: “Nàng kéo ta chạy, chạy mãi, chạy đến trước mặt huynh, rồi nàng nở nụ cười, ngã xuống lòng huynh, nàng nói...”

“Không được nói!!!” Lạc Vân đột ngột đứng lên, quăng bàn, lớn tiếng quát ta.

Ta mặc kệ chàng: “Nàng bảo, ta chỉ có một muội muội là Yên Linh, chàng chiều cố nó, chiều cố nó... vĩnh viễn đừng rời xa nó.”

“Đã bảo không được nói! Người cút đi!”

Lạc Vân đột nhiên rút loan đao, chỉ mũi đao vào người ta, ta nhìn thấy tơ máu trong mắt chàng, còn có cả nước mắt của chàng.

Ta không chỉ không đi, hơn thế vẫn nói, “Ta phải nhắc huynh, tỷ tỷ đã chết, chẳng lẽ huynh đã quên những gì nàng nói trước khi chết sao?”

6. Chương 6

“Ha ha ha! Ta không quên, ta sẽ không quên.” Lạc Vân điên cuồng cười lớn.

“Ta không cho phép bất kỳ kẻ nào yêu ngươi, ta lại càng không yêu ngươi. Ta muốn ngươi đau khổ, muốn ngươi hết hy vọng, muốn ngươi biến đi!”

“Ngươi biết không, ngươi ở bên cạnh ta là một loại tra tấn. Vì sao, vì sao ngươi không rời khỏi ta!”

“Ta cảm thấy nếu ta nợ ngươi, dù là cái gì ta cũng có thể trả hết cho ngươi, chỉ có yêu là không thể, thế nhưng thứ ta nợ ngươi lại chính là yêu.”

“Được, ngươi không đi, vậy thì ta đi. Tình yêu làm cho người ta điên cuồng, chúng ta đều là kẻ điên! Ha ha! Ta đi!”

Nhìn bóng lưng của Lạc Vân, ta òa khóc. Ta biết, tình yêu của ta sớm muộn sẽ trở thành gánh nặng cho chàng. Tình của ta quá nặng, mà chàng không thể chịu đựng.

Nhưng nếu có thể ngăn trở tình yêu, chính chàng cũng đã không đau khổ như vậy.

Tỷ tỷ, vì sao ngay cả một người tương tự như tỷ cũng có thể khiến chàng phát cuồng, mà ta, muội muội của tỷ, lại không thể nào giành lấy một phần yêu trong chàng chứ!

Tỷ tỷ, muội ghen với tỷ, muội ghen với tỷ! Cho dù tỷ đã chết, muội vẫn vĩnh viễn không bằng được tỷ.

Nếu ngày đó người chết là muội thì thật tốt, hai người ở lại hạnh phúc và một người chết đi càng hạnh phúc. Sẽ không như bây giờ, để lại hai người đau khổ, chết đi một người không đáng chết.

7. Chương 7

Sáng hôm sau, ta cầm loan đao của mình đi vào trong sương sớm mờ mịt.

Nhạc Hàm Tình không có võ công, tuy nàng là con gái của bang chủ phái Thái Sơn Nhạc Đông Lâm. Nàng đã đánh thân cùng đại đệ tử của Nhạc Đông Lâm, Âu Dương Thủy Địch.

Lãnh Yên Linh là con gái út của võ lâm minh chủ thời trước Lãnh Thiên Sương. Sau biến cố bảy năm trước, đến nay vẫn không rõ tung tích, không biết sống chết.

Vào một đêm cách đây bảy năm, Lãnh gia bị Thiên Sơn Chúng Quỷ Môn và Ma Giáo hợp lực diệt môn, người người bằng hoàng. Ba tháng sau, Thiên Sơn Chúng Quỷ Môn bị huyết tẩy, ba tháng sau đó, Ma Giáo tan rã. Nghe nói đêm ấy có người thấy một nam tử ôm theo một tiểu cô nương xuất hiện ở lân cận, thất lưng nam tử cài loan đao, trên người cô gái cũng mang theo Lãnh Nguyệt loan đao gia truyền của Lãnh gia.

Từ đó về sau, trên giang hồ không còn tin tức gì liên quan đến Lãnh gia, cũng không ai biết tầm tích đại đệ tử Tổng Lạc Vân của Lãnh Thiên Sương và Lãnh Nguyệt loan đao.

8. Chương 8

Hoàn Sơn Thủy Điều, ngày tàn không mây.

Hàm Tình gặp nạn, chờ quân trông chừng.

Ta đưa hai lượng bạc, cầm tờ giấy ta nhờ thầy tướng số viết hộ lên.

“Cô nương... Cô nương, sao cô không tự xin một quẻ, ta giúp cô viết vài dòng này đầu đáng những hai lượng bạc.”

“Không cần, mạng của ta ta đã sớm biết.”

Chạng vạng ở Hoàn Sơn Thủy Điều, ráng mây như gấm.

Ta mặc đồ đen, còn quần vải đen quanh mặt.

Sắc trời dần dần u ám nhưng vẫn chưa tối hẳn. Lúc này, ta nhìn thấy Âu Dương Thủy Dịch và Nhạc Hàm Tình.

Y cùng nàng đang đi bên bờ, thưởng thức cảnh đẹp tà dương, còn ta thì xuất đao.

Thái Bắc đao pháp nổi danh vì nội công, lấy ổn làm chuẩn, lấy thủ làm công, dùng lực khắc chế địch. Nếu loạn đao của ta muốn thắng, chỉ có thể dùng linh hoạt để hao phí nội lực của y, nhưng nội lực của Âu Dương Thủy Dịch quá thâm hậu, chờ nội lực của y tiêu hao hết e rằng ta đã chết từ lúc nào. Cho nên ta chỉ có thể đánh lén.

Ta dùng loạn đao, y dùng trường đao, nếu muốn đánh úp sẽ rất khó.

Rất khó, nhưng không phải không có cách.

Hàm Tình đang tha thiết nhìn Âu Dương Thủy Dịch, áp lực phía sau ta ngày càng lại gần. Ta biết, Lạc Vân sẽ đến đây.

Tất cả cần kết thúc, Âu Dương Thủy Dịch, người đừng hận ta, ta rất ích kỷ, chỉ muốn người ta yêu hạnh phúc, vì thế người nhất định phải chết.

Ta cũng muốn chết.

9. Chương 9

Đánh!

Loan đao bay ra khỏi tay ta, Âu Dương Thủy Dịch hừ một tiếng, đao của y cắm vào ngực ta, đúng lúc này, loạn đao của ta bay trở về, từ phía sau đâm vào tim y.

Y thét lớn một tiếng, ngã xuống.

Không hề để lại một lời, chỉ dùng chút khí lực cuối cùng quay đầu nhìn Nhạc Hàm Tình.

Sau đó, y nở nụ cười, nhắm hai mắt.

Ta đứng dưới tịch dương, cười lạnh.

Máu nhuộm áo của ta đen hơn. Ta rút đao trước ngực, tập tễnh bước đến chỗ Hàm Tình.

Nàng chết lặng nhìn ta, chỉ hỏi được: “Người là ai?”

Ta vẫn cười, nhưng nụ cười bị mảnh vải đen che khuất, nàng không nhìn thấy.

“Ta là người sẽ trao hạnh phúc cho người.” Ta nói với giọng trầm thấp, sau đó vung đao.

Máu, rớt cuộc đã bắn ra lần nữa, đao của Lạc Vân xuyên qua tim ta.

Cuối cùng chàng đã đến kịp, ta thanh thản ngã xuống.

Câu nói nghe được cuối cùng trước khi chết khiến ta kinh hãi: “Đừng! Nhạc cô nương, vì sao lại nghĩ quần...”

Cặp mắt mở to của ta nhìn thấy tia máu không ngừng nhảy múa, để rồi đến khi ngã hẳn, ta phát hiện không chỉ một mình ta, còn có Nhạc Hàm Tình, nàng cố gắng giữ chặt tay ta, dùng thanh đao của Âu Dương Thủy Địch trong tay ta để tự sát.

Ta không khép hai mắt lại nữa, đã chết.

10. Chương 10

Từ đó về sau, Lãnh Nguyệt loan đao của Lãnh gia lại xuất hiện trên giang hồ, kẻ dùng đao là một kẻ điên, nhưng đao pháp của hắn cực kỳ cao minh, hẳn là ma đầu giết người, khiến cho ai nấy trên giang hồ nghe thấy cũng sợ mất vía.

Rốt cuộc, mừng tám tháng tám võ lâm tổ chức anh hùng đại hội, sáu đại môn phái cùng nhân sĩ giang hồ liên thủ, bao vây hẳn ở Hoàn Sơn Thủy Điều, hẳn bị trọng thương bởi Long Trảo Thủ của phương trượng phái Thiếu Lâm.

Có người nhận ra hẳn là đại đệ tử của mình chủ tiền nhiệm Lãnh Thiên Sương, là thiếu hiệp giang hồ Tổng Lạc Vân đã từng một mình diệt Thiên Sơn Chúng Quỷ Môn và Ma Giáo.

Phương trượng Thiếu Lâm đột nhiên dùng chiêu sát thủ cuối cùng, nói với mọi người: “Hắn đã chết từ lâu, chúng ta đi thôi.”

Mọi người kinh ngạc, nhìn phương trượng đã đi xa, lại nhìn Tổng Lạc Vân nằm trên mặt đất, phát hiện hơi thở mỏng manh yếu ớt, chẳng sống được bao lâu nữa.

Vì thế tất cả mọi người rời đi, mà Tổng Lạc Vân như một kẻ điên nằm lại gào thét: “Vì sao không giết ta, vì sao không giết ta! Tất cả mọi người đã chết, vì sao ta không chết được! Ta chỉ cầu xin được chết, vì sao cũng không được!”

“Ngọc Nga đã chết, Yên Linh đã chết, Âu Dương Thủy Địch đã chết, Hàm Tình đã chết... Ngọc Nga đã chết, Yên Linh đã chết, Âu Dương Thủy Địch đã chết, Hàm Tình đã chết... Ngọc Nga đã chết, Yên Linh đã chết, Âu Dương Thủy Địch đã chết, Hàm Tình đã chết...”

Hắn không ngừng lặp lại những lời này, giọng nói càng lúc càng nhỏ, cho đến khi không còn âm thanh nào nữa.

Phương xa bỗng có người đánh cá trên sông cất tiếng hát, lời ca vang vọng, vang đến tận mây xanh trời cao, len lỏi vào giấc mộng của từng người:

Lại ca một khúc Thái tang tử.

Thoáng cười hồi tưởng giấc chiêm bao, ngờ đâu mi cong sầu không giãn.

Tường tranh bóng ảm rèm che cuộn, tây song đêm mộng chẳng hiện về.

Người ngọc cất mình khó thêm hương, ản tình xuy địch nghe địch oán.

Tịch dương tàn, nước chảy về xa.

Nước chảy về xa...

– Hoàn –

Chú thích:

Đoạn thơ đầu truyện trích từ bài từ ‘Thái tang tử’ của Phùng Duyên Tỵ thời Nam Đường. Nguyên văn đoạn trích: Họa đường đăng oán liêm long quyển, cấm lậu đình đình. Vũ bãi hàn sinh, nhất dạ tây song mộng bất thành. Ngọc nga trọng khởi thiêm hương ấn, hồi ý cô bình. Bất ngữ hàm tình, thủy điều hà nhân xuy địch thanh. (, . , . , . , .)

Như mọi người thấy thì phần lớn tên nhân vật đều được đặt tên theo bài thơ, trừ hai nhân vật chính là Yên Linh và Lạc Vân.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gap-lai-da-o-giac-chiem-bao>